

Vallekilde, d.10te Februar 1920

Kære Sanne!

Tak for brevet med "Tjaldur", og den, efter havd jeg hører, allerede skal sejle til Færøerne igen d.13, må jeg skynde mig at skrive et par ord til Dig. Det varer måske ikke så længe, til "Botnia" kommer, og så kommer jo Thurid; hendes moder vil blive glad, når hun kommer, men hvis hun ikke kommer ud til Vallekilde, får jeg hende ikke at se, jeg kan ikke tænke på at rejse til København vinterdag. Det kommer også an på, hvorlænge hun bliver hernede, hum må da i hvert tilfælde rejse op til Thisted for at besøge Asgeir og hans familie. Hendes moder er så tålelig rask imellem de anfald hun får, men de svækker hende meget, men når de ikke kommer altfor tit, har hun det så nogenlunde og hendes tanke er klar. I Søndags var det Marie Borels [?] sølvbryllupsdag, så længe er det nu siden hun blev gift, og ikke har det altid været dans på roser, men de slider dem jo igennem, som de kan; jeg kan sommetider ikke forstå, hvordan de klarer sig. De lever i øjeblikket og lader hver dag have nok i sin plage. Hvordan mon I lever deroppe i denne tid, den spanske syge har i nogen tid raset i høj grad i København, nu mener de, den er på retur. Her har den da, Gud ske lov, ikke vist sig endnu, og godt var det, om den vilde blive borte, vi fik nok af den i fjor. På Askov, Roskilde og Frederiksborg har de den, men måske det er i mildere grad end vi havde den i fjor. På Ollerup har de også haft den, så det skulde næsten være et under, om vi blev fri. I dag er det den store dag, afstemningsdagen i 1 Zone; de sønderjyske elever her på skolen rejste i Søndags hjem for at stemme, alle eleverne og husets folk fulgte dem til stationen og ønskede dem vel at fare. I morges blev flaget hejset her på skolen under hurraråb og sangen: "Hil Dig vor fane". Ellers har skolearbejdet gået sin jævne gang, og første i morgen får vi udfaldet at vide. I Zone er jo sikker nok, men hvordan det vil gå i 2 er mere usikkert, der har Tyskerne øvet en voldsom agitation. Der skal stemmes 7 Marts. Det er ellers et mærkeligt sammentræf, natten mellem 10 og 11 Februar var det stormen på København skete, den som på Færøerne blev fejret som "Taksigelsens fest", skønt de fleste ikke anede, hvad der blev holdt fest for. Den ny amtsmand blev ikke længe i sit embede, jeg hører, han er død i København af spansk syge; hvem mon I nu får igen, mon det bliver nogen af dem I har deroppe, landfogden eller sorenskriveren? Er det nogen, I synes om? Jeg fik brev fra Hans 17 Januar fra Bordeaux, de skulde derfra til Amerika, men kunde ikke komme derfra i rette tid på grund af havne strejke; det er næsten som en epidemi, hvor man hører fra, strejker havnearbejderne. Om det så er på Færøerne, har de også prøvet det i det små for at være lige som de andre ude i den store verden. Hans ventede dog, at havnearbejderne snart vilde komme til fornuft, så de kunde komme til at sejle.

Jeg hører, at I har haft så slemt vejr oppe hos Jer, her har der i den sidste været næsten forårsagtigt, i Søndags var der det yndigste vejr, sole skinnede, og lærkesangen begyndte at lyde, vi håbede, vejret vilde holde sig til i dag, men det slog fejl; i dag har det stormet og regnet, så at de fleste flag er revet i laser, men det er jo sket for en god sag. Jeg er glad, at der ikke er sne og frost, når bare "steinirin er tovr", så forlanger jeg ikke mer, det er jo vinter endnu.

Du må hilse Sigrid og Bergliot og sige dem tak for brevene, denne gang skriver jeg ikke til dem, men de skal nok få brev en anden gang.

Hils Din fader, når Du kommer ind til ham, tiden bliver lang for ham, når han ikke mere kan se at læse. Mine øjne er heller ikke gode, jeg ved ikke, hvor længe jeg beholder synet, der er så mange i slægten, der har været blinde.

Hils nu Simon, er han bleven rigtig rask, og børnene og lev så vel, kære Sanne!

Kærlig hilsen og Gud i vold!

Din gamle Bette faster.

Vallekilde, d.29de Marts 1920

Kære Sanne!

Jeg fik tilfældigt at vide, at "Nidaros" skal op til jer i overmorgen, og så fik jeg lyst at sende Dig en hilsen til d.19de og ønske Dig et godt år! Det er ellers så sparsomt med, hvad jeg hører deroppefra, men jeg håber, I har det godt allesammen. Søster Anna har skrevet til mig, at Thurid er hernede, jeg havde ventet et par linjer fra hende, men hendes tid er vel optagen; jeg venter hende herud en gang, inden hun rejser fra Danmark. Havde det været i tidligere tid, var jeg rejst ind til hende, men nu er jeg ikke så let på foden mer, det er særlig hjærtet, der strejker, og når det ikke duer mer, så er det galt med det hele. Lægen siger, det er et gammelt forslidt hjærte. Nu er I vel færdig med Jeres skole; i morgen sluttet her, og i morgen aften og Onsdag morgen rejser hele flokken, så bliver der tomt en stund i de store stuer. Vi er da sluppen for den spanske i år på skolen, det håber jeg også I er, mon vi nu ikke skal slippe for den for alvor, en gang må den da have udraset. Hvordan mon Din fader lever, endnu vandrer han vel her i støvhytten, ellers havde I vel nok ladet mig vide det; hils ham fra mig, det er godt, at det nu lider mod sommer, og så håber jeg, at I må få god sommer med sol og varme, det trænger I til. Her har vi i denne tid dejligt vejr, solen skinner "bæði oman og niðan", og det er godt for de gamle skrog; alting begynder nu at spire og grønnes, bliver foråret sådan ved, så grønnes skoven tidli i år. Følger I lidt med i det sønderjyske spørgsmål, Nordslesvig er og bliver dansk, men hvordan det bliver med Mellemslesvig, er endnu et åbent spørgsmål. Der er nok ikke håb om, at Flensborg bliver dansk; Tyskerne har drevet en vældig agitation dernede, og der siges, at der er sket store misligheder ved stemmegerningen, og der er kommen store skarer sydfra, som tilfældig er fødte i Mellemslesvig, men ellers slet ikke har nogen som helst forbindelse med Slesvig; de rejste derop og stemte, og så rejste de derfra igen og sætter vist ikke deres ben der igen. Det er ikke så let at gøre gammel uret god igen, og det bliver ikke så godt for de Danske, der nu skal forblive i Tyskernes klør. I har måske hørt lidt om, hvordan det er gået Klement Dalsgård; han var jo kommen hertil og arbejdede hos Gudmund Bentsen som elektrikker, og kort efter nytår blev han syg lungehindebetændelse; han kom på Holbæk sygehus, og lægen lod ham indlægge på sanatorieafdelingen, da der var lidt tuberkulose med i spillet, og der er han så endnu. Jeg har ikke været derude hos ham, skønt jeg har tænkt meget på det, men jeg har skrevet til ham og også fået brev fra ham igen. Han skrev, at han havde godt håb om at komme sig, han tog på i vægt og vilde helst blive, til han var rigtig rask. Jeg har været et par gange, mens Mathilde Madsen var der, og jeg synes alting gjorde indtryk af, at patienterne havde det godt. Sanatoriet ligger på en solbeskinnet plads, og alting er så lyst og luftigt og det er mest gennemførte renlighed over det hele. Jeg vil nu håbe for Klement, at han må få sin helbred igen. Jeg ved ikke, om Du bryder Dig om dette kort af den unge slægt i Vallekilde; sig til Sigrid, at hendes veninde Ingeborg sidder i den nederste række, først Niels, så Ingeborg, så Asta og til sidste Vagn. Gud give Dig nu et godt år, kære Sanne!

Glædelig påske!

Kærlig hilsen til jer alle store og små fra Din gamle Bette faster.

Hils alle derhjemme. Tænker Maries Sigrid på at rejse til Danmark?

En søster til den Færing, der har været her i vinter, kommer her til sommer, en søsterdatter til Hilmar Hentze kommer også, hendes moder bor nu på Hestø.

Vallekilde, d.20de Oktbr. 1920

Kære Sanne!

Tak for Dit brev! Nu er I så midt i skolearbejdet; her varer det vel en 14 dage, inden skolen begynder i Vallekilde, og jeg tænker ikke, der kommer nogen Færing hertil i vinter, jeg har da ikke hørt om nogen. Det er i dag P.Hansens fødselsdag, og han er lige kommen hjem fra sin foredragsrejse. Han har i længere tid været nede i Sønderjylland og talt på forskellige steder, og om sin rejse dernede har han i aften fortalt meget fornøjeligt. Han fylder i dag 64, så nu går det ned ad bakke, han har ellers i det sidste år været mere rask, end han var for nogen tid siden. Når jeg skriver om efterårsmøder oppe hos Jer, må det være fordi jeg har glemt, hvordan forholdene er deroppe; jeg har også været her i en menneskealder, og meget glemmes igennem alle sidde år. Det er sørgerligt med alle de ulykker på søen, og der må sidde mange enker og faderløse børn tilbage i trange kår; men sådan er nu en gang livet på Færøerne. I ligger jo midt ude i Atlanterhavet, og storm og sø bryder fra alle sider. Det er kedeligt, at I må vente så længe på lyset, så vinteren og den mørke tid kan være næsten forbi, inden det bliver tændt. Else skrev, at i Våg skal de have elektrisk kraft både til at koge ved, til opvarmning og lys. Hvor får de kraften fra, skal værket drives med motorkraft, så må det blive en dyr historie, men de har måske penge nok deroppe. Der har jo været tale om, at anlægget deroppe skulde drives ved vandkraft, er den tanke opgiven. Magdalene Flensted fortalte mig, at en af hendes brodersønner, der er elektriker, var oppe på Færøerne, han er montør og skulde lede en del af arbejdet. Han hedder Gorm Flensted. Det er ikke så længe siden, jeg havde brev fra Marie i Amerika, de havde det godt allesammen; Helga var nede i Kalifornien hos Kirstine og havde været der et par måneder men Marie ventede hende snart hjem. Marie havde fået brev fra Kirstine, hun og hendes mand havde været en tur oppe at flyve, og de syntes, det var så dejligt; alt nede på jorden blev så småt, og de syntes, det var den dejligste måde at rejse på. Marie syntes dog, det var bedste at blive ved jorden, men nu er det bleven sådan, at de ikke en gang kan rejse mere med automobiler, nu skal det være

[der mangler nogle sider]

d.21de

Jeg har nok fortalt Dig, at Hans og Sigrun har en datter, en sød lille pige med stort sort hår. Hun skal døbes på Søndag, og Åge og Elisabeth er kommen for at være med til barnedåben, de havde deres to børn med en pige og en dreng, to dejlige børn, pige hedder Asta og drengen Gunner. Den gang Du var hos Bentsen, var Åge kun en dreng, nu er han velestimeret gårdmand på Fyn.

Vallekilde, d.6te Decbr. 1920

Kære Sanne!

Tak for brevet med "Tjaldur", men jeg fik ikke skrevet tilbage med samme fart, og nu bliver det nok julehilsen, jeg sender Dig. Jeg bad Kristian hilse og sige grunden til, at jeg ikke skrev. Vi var jo bange for skarlagensfeber, og det var Niels det drejede sig om, og han var under min varetægt; det er ikke spøg at få den sygdom ind hvor der er en hel flok unge mennesker, og jeg vilde nødigt være årsag i, at den skulde flyttes op til jer. Men heldigvis blev vi forskåned for den; det er ikke til at regne ud, hvordan den sygdom kan smitte, og man kan ikke være forsigtig nok. Du skrev, at en af Jeres elever var kommen på hospitalet, jeg vil håbe, at han nu er bleven rask igen og atter kan tage del i skolearbejdet, det er så kedeligt, når den kostbare tid går til spilde. Det er længe siden, Sunneva skrev til mig, nu vil jeg dog sende hende en hilsen til jul. Det var rart, hvis hun boede i Thorshavn, men det skulde nu ikke være så. Det er endnu længere, siden jeg hørte fra Johanne, jeg tror ikke jeg har hørt siden i fjor til jul. Du skriver, at hun ventede et barn, mon det er overstået? Mon ikke Sunneva er hos hende i sådanne tilfælde. Jeg har tænkt mig, om ikke Sunneva og hendes mand kunde gøre en rejse til Danmark en gang, det kunde være deres bryllupsrejse. Der er så mange, der rejser fra og til Færøerne i denne tid, der er altid overfyldt med passagerer, siges der, så kunde de også en gang komme ud og lufte sig; og Sunneva kunde komme og se de gamle steder, som hun gæstede i sin ungdom. Det er godt, at komme ud en gang fra de snævre forhold, og de har råd til det. Jeg har lige fået sendt mine julebreve til Amerika, men jeg ved ikke, om de når dem til jul, vejen er så lang til Junction City, men får de dem ikke til jul, så kommer de til nytår eller an gang senere. Nu skal jeg til at skrive en julehilsen til Hans, for øjeblikket ved jeg ikke, hvor han færdes i verden, men jeg sender brevet ind til kontoret så får han det en gang med tiden.

I har måske set, at der ikke er så mange elever her i vinter; jeg tænker, at det for en del kommer af, at mange Sønderjyder, der plejede at komme her nu er taget til Rødding, der er fuldt hus, og mange er vist også taget i Antvorskov, nu Nørregård har overtaget den skole. Jeg hørte Nørregård her til efterårsmødet, og det vil vist ikke slå fejl, at Antvorskov nu vil have en god fremtid for sig. Jeg er ikke bange for Vallekilde, den skal nok bestå, den står på en bred grundvold.

Jeg sender Dig årsskriftet som en lille julehilsen; før i tiden kunde jeg sende lidt frugt, men der var næsten ikke frugt i år, og så er det nu så uforskammet dyrt at sende noget, så det er næsten ikke til at tænke på. Det bliver måske endnu dyrere herefter, vi har måske ikke oplevet det værste endnu. Vi kom til at opleve meget, kære Sanne, som vi ikke havde anelse om for 6 år siden, det er en hel verdensomvæltning, og enden er måske ikke endda. Vi må under alt trøste os med, at vi er i Guds hånd og under hans varetægt, hvad der end sker med os.

Hils nu alle, Din mand og børnene, jeg ønsker Jer alle en gog og glædelig julefest og et godt nytår! Mon I har det nogenlunde med vejret deroppe, her har vi hidtil haft det godt uden sne og frost, og det er jeg glad ved, nu håber jeg "at steinirin verir tøvur til jólar". Når Du kommer ind til Din fader, så hils han mange gange.

Lev nu vel, kære Sanne! Vorherre være hos Dig med julefred og juleglæde!

Kærlig hilsen fra Din gamle

Bette faster.